IN MORTEM REVERENDI ET MAGNIFICI VIRI D. IOANNIS GROPPERI LL. DOCTORIS CLARISSIMI,

ad S. Gereonem Scholastici, Ecclesiæ collegiatæ Bonnensis Præpositi, Coloniensis Ecclesiæ Archidiaconi dignissimi, & Cardinalis designati, Elegia ἀκροστιχίς.

O Tristes elegos, quibus hoc ego tẽpore iussus
Bruta necis cogar pandere fata trucis.
OBIIT In mentem Musas lętissima quæq; daturas,
Iam mihi speraram carmina sæpe meam.
Tu modò mors aliud nobis inuisa ministras:
Res ita dispensas improbitate tua.
Ergo chelyn, citharam Musæ ponantq; superbas
Vestes: hoc ratio temporis ipsa iubet.
E' viuis siquidem summus Patronus earum
REVERENDVS Raptus: in externæ parte quiescit humi.
Ergo sic etiam mors nos comitatur acerba?
Nullibi vitari mœta suprema potest?
Ducite Teutonicæ querulos de pectore tristi
Versus Pierides, ducite. flere decet.
Scilicet ille iacet confossus arundine mortis:
ET Ex cuius sequitur vestra ruina nece.
Tam fuit insignis studij defensor, & omnes
Mirifico doctos mentis amore tulit.
Aedes illius doctis patuêre quibusq;:
Grandibus ornauit muneribusq; Scholas.
Non Agrippinæ tacet hoc Academia, florens
MAGNIFICVS In primis eius sedulitate graui.
Fecit vt hîc auibus longè melioribus artes
Ingenuas tradant, erudiantq; Scholæ.

Crebris externam Sophiam ſudoribus auxit:
Vt ſatis hoc ipſi ſcripta dicata docent.
Scripta dicata docent, quanto flagrarit amore,
Vt ſtudijs merces, & ſimul eſſet honos.

VIR. Id quod & obtinuit: quare poſt ſecula cuncta
Regia facta Viri gratus Apollo canet.
Ducite Vveſtphalicæ Charites ſuſpiria crebra:
Omnibus æqualis debet hic eſſe dolor.
Mortuus eſt etenim, quem vos peperiſtis alumnũ,

DOMINVS. In patriæ lumen, Teutoniciq; ſoli.
Non modò iam factus Muſas tractabat adultus
Vir: ſed & à puero penè fouebat eas.
Suſcipit è patria generoſa Colonia miſſum:
In cuius ſtudijs inſtituendus erat.
O felix ſtudium, mirè celeremq; laborem
Ad tituli merito dona ferenda ſuo.

IOANNES. Nam per Ariſtotelis magni decreta vagato,
Non ita pòſt longè ſumma corona datur.
Excedunt annis alij fortaſſe puellum:
Sed cunctos ſuperat dexteritate ſua.
Grandia poſt Muſæ facilis complexus honores,
Rectè propoſuit voluere iura ſacra.
Omnibus hîc itidem de ſe miracula quædam
Præbuit, & celebres claruit ante viros.

GROPPERVS. Pontificum ſanctos Canones, legesq; prophanas
Edidicit magno laudis honore breui.
Redditur hîc etiam poſt debita tempora Doctor:
Vtraq; cum magno Iura ſtupore docens.
Sic eius clarè celeberrima geſta fatentur:
De quibus vt ſcribam non elegia finit.
Eloquij miram venam natura benigna
Contulit, & verbi gratia magna fuit.

DE-

Iſocratem

CIMO Isocratem Græcum placido sermone fluentem
M yrmidonum tellus vndiq; tota vehit.
O ra diserta sui Ciceronis vbique Quirites,
Qua possunt laudis cum grauitate, crepant:
V erùm Gropperi, cui sat facundia constat
A n non iam victum dicet vtrumq; diu?
QVARTO R hetora vix illi Germanica nostra secundum
T erra dedit, dubitas credere? clara loquar.
O rator Cleri florens vtriusq; disertus
D extera profudit nec nisi verba rata.
DIE I d, cùm percelebri Gereonis in Aede Scholaster
E sset, commissum: semper habebat onus.
M ulta fuit (multi norunt) incommoda passus:
A st indefesso pectore semper erat.
R ecta secutus enim potuit contemnere vulgus
MARTII T er fortis: nihili scommata falsa putans.
I am quoties verbis Collegia multa disertè
I n varijs tuitus sit, numerare sino.
A h nouit, certè nouit sacer ordo patrono
N unquam se simili fidere posse satis.
ANNO N on vllas igitur lachrymas sacer ordo ꝓfundet?
O rdo sacer lachrymis exprime damna tua.
M. M oribus & vita cunctos præcessit honestè:
D. D e tot vix aliquis par fuit vllus ei.
L L ux fuit in toto Clero, quid singula narrem?
V V ah quòd lux tenebris clara sepulta iacet.
I am tamen in cæli nitida præstantius arce,
I ngenti circum lumine cincta, micat.
IIII. I n terris pariter nunquam peritura vigebit.
I llius, in quouis cognita, fama loco.
N ec tibi quæ tractas Oracula sancta Corona,
A fletu meritò temperet vda gena.

NATVS

Te ſiquidem fermè lapſam reparauit amuſsìm:
Vt modò tam vigeas vnus hic auctor erat.
Sumptibus haud modicis poſuit certamina prim',
Legitimè certo conficiunda die.
Vtilius nihil eſt, cùm ſic abſtruſa venena
In lucem videant prodita ritè rudes.
Admonuit multos etiam commiſſa talenta:
Ne ſinerent turpi tecta latere ſitu.
Nec fruſtrà monuit: cùm iam pleriq; talenta
Obtulerint Domino multiplicata ſuo.
Solus in hoc totus fuit: vt Germania noſtra
Rectam ſeruaret mordicus vſque fidem.
Ob quam rem varios ſumptus, conamina quęuis,
Multijugo ſubijt ſæpe labore lubens.
Addite vos ergo funebria carmina Nymphæ,
E quibus Eloquij profluit vnda ſacri.
Huc quoq; Gymnaſiũ Montis concedito, Fautor
Optimus occubuit morte nocente tuus.
Nónne tuos ſemper promouit amore Magiſtros
Omnes præcipuos? munera nónne dedit?
Reuera viuens tibi commoda præſtitit ampla:
Illorum nunquam non meminiſſe decet.
Fallor? an & moriens ſtipendia larga reliquit
In ſtudij verè commoda magna tui?
Credo: nam primùm voluit pietate Iuuentam
Excultam contra ſparſa venena vagam.
Sumptibus ex proprijs CHRISTI ſanctiſsima geſta
Exponi, viuus iuſſerat antè diu.
Pòſt autem ſubitò fato correptus, anhelis
Verbis perpetuò iuſsit id eſſe ratum.
Lectio Gropperi nullo moritura ſub æuo
Te decorat, Montis non peritura Domus.

L
V
I

ANNOS

ROMAE

HONORIFICE

SEPVLTVS

Vidit

Vidit vir prudens quantos Ecclesia fructus
Sentiat, vt sacris casta Iuuenta studet.
Cum primis tutor fortis pietatis auitæ
Vixit: Apostolicæ Relligionis amans.
CVIVS In fidei caussa veteris mordacia scriptæ,
Verbaq; mente pius vir patiente tulit.
Scribendis libris curas impendere sudor
Assiduus, tristes nec vetuêre minæ.
Nec referam quantus fuerit patronus egenis
ANIMA Iugiter ex CHRISTI, diuitijsq; suis.
Mille viri durant æuo benefacta perrenni,
Ad CHRISTI miseri membra fouenda status.
Romani tantis moti virtutibus illum
Exoptant, placidis muneribusq; fouent.
Quid, quod Pontificis Summi clementia Bonnæ,
Vltrò Præpositum non sine laude facit?
REQVIESCAT Inde nouis alijs (à nomine Cardine dictos
Esse reor) titulis condecorandus erat.
Sed mors quæ titulos nihili consueuit habere
Conspicuos, iustum surripit ante diem.
A patrijs laribus (sic sors fortasse volebat
Tunc noua) Romanum cœpit adire solum.
IN Inter cognatos, fratres, aliosq; propinquos
Non fuit exiguus tunc (mihi crede) dolor.
Perueniens Romam magno susceptus honore
A Patre ter Sancto, plebe stupente, fuit.
PACE Contendunt alij tantum turbare fauorem:
Euincit probitas, sibila falsa silent.
In palmis similes videas existere vires:
EN Nulla premũt apicem pondera magna licet.
Constanter facias rectè, mendacia magni
Haud obtrectantis sunt facienda tibi.

R eprimit ad tempus fortaſſe calumnia: verùm
I uſtitiæ nunquam vis generoſa perit.
CHRISTO S ed cùm iam menſes aliquot degiſſet in vrbe:
T am quoq; fulgeret ſplendida fama viri:
Occumbit lento tandem cruciamine febris,
C ùm ſtudio ferret præmia digna ſuo.
CVI V idiſſes hominis fortiſſima pectora magni:
I ntrepidè mortis ſpicula dura tulit.
G raſſatur morbi per tabida membra tyrannis:
L audes & preculas pallida membra ſonant.
O mnibus exemplo iacuit ſub mortis agone:
GLORIA R es ea tam ſancto pectore digna fuit.
I mmoritur precibus: luctu tonat vndiq; Roma:
A fletu Papam continuiſſe negant.
S ed quid tu fratris comes hîc Caſpare fidelis?
V ix manet in toto corpore vita tibi.
SVMMA M ors tibi vix fuerat violenta propinquior vnquã:
M ente tamen forti tam mala dura voras.
A t datur intereà corpus venerabile terræ:
D efertur tumulo gloria magna pio.
E xactis aliquot poſt triſtia fata diebus,
B landa coit facili turba Latina gradu.
DEBETVR E greditur Summus Paſtor velamine pullo
T ectus, & extollit nomen ad aſtra Viri.
V ix pro differtis Roſtris encomia Magni
R oma fuit Marco mota loquente magis.
A uditor primùm Doctor Caſparus ibidem
M agnifico fertur dictus honore Rotæ.
AMEN E n quàm ſat meritos probitas amittere fructus
N eſciat. æternùm fide Patrone vale.

IN E-